

РЕШЕНИЕ

№ 6740

гр. София, 05.11.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 15.10.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **8897** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 145 и сл. от АПК по жалба на Я. С. А. – Г., чрез адв. Г., срещу заповед № СО 15 РД 08-304/13.02.2015г. на кмета на СО, потвърдена от областния управител на С. с писмо № 07/44 от 28.05.2015г. С посочената заповед на жалбоподателя се отказва издаване на карта за преференциално паркиране на ППС, превозващо лице с увреждания в зоните за почасово платено паркиране на определените и обозначени места, тъй като лицето не отговаря на критериите по чл. 91 от Наредба за организацията на движението на територията на СО (НОДТСО).

Жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност и нищожност на оспорвания акт, тъй като същият не е в съответствие с действащите разпоредби на чл.99а и § 6, т. 64 от ДР на ЗДвП, както и §1, т.2 от ДР на З.. Чл. 91 от НОДТСО поставя ограничителни и дискриминационни критерии спрямо хората с увреждания. Въпреки това жалбоподателят твърди, че попада в хипотезата на чл. 91, т.2 от Наредбата. Последното административният орган е следвало да установи с експертно заключение. Иска да бъде отменена оспорената заповед и да бъде указано на кмета на СО да издаде исканата карта за преференциално паркиране на МПС по признак „инвалидност“.

Ответникът – Кмет на Столична община, чрез пълномощника си, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, след като обсъди доводите на страните и

прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Оспорва се заповед № СО 15- РД 08-304/13.02.2015г. на Кмета на Столична община, с която на жалбоподателя се отказва издаване на карта за преференциално паркиране на ППС, превозващо лице с увреждания в зоните за почасово платено паркиране на определените и обозначени места, тъй като лицето не отговаря на критериите по чл. 91 от Наредба за организацията на движението на територията на СО (НОДТСО). Заповедта е издадена на основание чл.44, ал.2 от ЗМСМА и чл. 91 от Наредба за организацията на движението на територията на СО. Като фактически мотив за отказа е посочено, че заболяванията на жалбоподателя не водят до трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта, както и че лицето не ползва инвалидна количка, ортопедична апарати, външни протези, патерици или чужда помощ. Освен това не му е определен над 90% ТНР поради сърдечни, белодробни и зрителни заболявания.

Заповедта е издадена по заявление от жалбоподателя от 24.01.2015г. до кмета на СО за издаване на карта за преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания, в зоните за почасово платено паркиране и паркингите общинска собственост на територията на Столична община. Към заявлението е приложено експертно решение на ТЕЛК № 3298/143/09.09.2003 г., от което е видно, че жалбоподателят е с определена 94,2% трайна неработоспособност без чужда помощ, в резултат на захарен диабет II тип КСДС, диабетна полиневропатия и ретинопатия, ХБВН дискоординационен синдром, артериална хипертония II от средно тежка степен, двустранна коксартроза умерена степен, двустранна гонартроза по изразена в ляво, състояние след пластика на предна коремна стена по повод евентрация. Срокът на инвалидност е до 01.09.2006г.

Заявлението е разгледано от комисия, назначена със заповед на кмета на СО № РД-09-01-119/24.03.2014г., която в т.19 по протокол № 553/30.01.2015г. за разглеждане на постъпили искания от район „С.“ е предложила да се издаде отказ по заявлението на жалбоподателя, тъй като същият не отговаря на критериите по чл. 91 от Наредба за организацията на движението на територията на СО. Заболяванията на жалбоподателя не водят до трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта, както и че лицето не ползва инвалидна количка, ортопедична апарати, външни протези, патерици или чужда помощ. Освен това не му е определен над 90% ТНР поради сърдечни, белодробни и зрителни заболявания. В работата на комисията са взели участие двама лекари – кардиолог и ортопед-хирург, както и лекар – председател на асоциацията на шофьорите-инвалиди. Въз основа на този протокол е издадена процесната заповед, връчена на жалбоподателя на 17.03.2015г. (л.21).

Заповед № СО 15- РД 08-304/13.02.2015г. на Кмета на Столична община е оспорена пред областния управител на област С. с жалба от 26.03.2015г., който със свое писмо №07/44 от 28.05.2015г. (л. 8-9 по делото) е уведомил жалбоподателят, че жалбата му не може да бъде уважена по мотивите, изложени в оспорената заповед. Писмото е издадено въз основа на становище на комисията, назначена със заповед на кмета на СО № РД-09-01-119/24.03.2014г., съгласно т. II,4 от нея. Препис от писмото жалбоподателя е получил на 15.08.2015г. (л.10).

По делото с определение на съда от 16.09.2015г. е допусната СМЕ, която по изрична

молба на жалбоподателя от 08.10.2015г. и поради невнасяне на определения депозит, е заличена с разпореждане на съда от 09.10.2015г.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд – С.-град формира следните правни изводи:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове. Оспореният акт е обжалван по административен ред пред областния управител, който се е произнесъл с писмо, съобщено на жалбоподателя на 15.08.2015г. Жалбата срещу първоначалния акт е подадена на 31.08.2015г. – първия работен ден след изтичане на срока по чл. 149, ал.3 от АПК. По същество намира същата за НЕОСНОВАТЕЛНА по изложените по-долу съображения:

На първо място, оспорваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в пределите на неговата власт, в предвидената от чл. 59 АПК форма и съдържание. Длъжен да се произнесе по искането е бил Кметът на Столична община, съгласно Наредбата за организацията на движението на територията на СО. Процесната заповед е подписана от заместник кмета Ю. Н. при условията на заместване съгласно заповед № РД-15-1091 от 04.02.2015г. на кмета на СО.

На второ място, актът е издаден при спазване на процесуално правните норми. Производството е започнало по заявление на жалбоподателя № 25 от 24.01.2015 г., придружено със съответните за това документи. Административният орган е изслушал заключението на комисия от експерти и въз основа на него и представените доказателства е взел решението си.

На трето място, актът е издаден при спазване на материално правните норми на Наредбата. Съгласно чл.91 от НОДТСО критерии за определяне на правоимащи лица при издаване на карти за преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с трайни увреждания в зоните за почасово платено паркиране и паркингите общинска собственост на територията на Столична община:

1. Лица, които вследствие на увреждането не могат да се придвижват без използването на инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези, патерици или чужда помощ, т.е. лица, които не са в състояние да заемат изправено положение на тялото без използването на технически помощни средства и имат трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта. Определеният процент на трайно намалена работоспособност или вид и степен на увреждане, определени от Д., ТЕЛК и НЕЛК следва да е над 50 % /петдесет процента/.
2. Лица с III-ти и по-висок функционален клас на сърдечна недостатъчност и с определени над 90 % /деветдесет процента/ трайно намалена работоспособност или вид и степен на увреждане, определени от Д., ТЕЛК и НЕЛК.
3. Лица с белодробни заболявания с втора и по-висока степен на хронична дихателна недостатъчност и определена над 90 % /деветдесет процента/ трайно намалена работоспособност или вид и степен на увреждане, определени от Д., ТЕЛК и НЕЛК.
4. Лица с пълна двустранна слепота или с определена над 90 % /деветдесет процента/ трайно намалена работоспособност или вид и степен на увреждане, поради зрителни заболявания, определени от Д., ТЕЛК и НЕЛК.

Посочената разпоредба е оспорена като дискриминационна пред АССГ, който с влязло в сила решение № 3159 от 12.05.2014г. по адм. дело № 6668 от 2013г. е отхвърлил жалбата. В мотивите си съдът е посочил, че въведеният с чл. 91 от наредбата режим на преференциално паркиране не нарушава визираното в чл. 2 З.

право на равнопоставеност на хората с увреждания при упражняването на техните права и интегрирането им в социална и работна среда. В т. 16 на § 1 от ДР на З. като „лица със затруднения в придвижването” са определени лица, които имат трайно оформен дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта. Паркирането от своя страна следва да се разглежда като елемент на придвижването с ППС. С нормата на чл.91 от наредбата се дават преференции на тази категория лица с трайни увреждания, които имат затруднения именно в придвижването и за които паркирането като елемент на придвижването е от жизнено важно значение с оглед осъществяване на целите, посочени в чл.2 З.. Не е нарушен принципът на равенство, прогласен в чл. 6 от Конституцията на РБ и чл. 2, т. 1 от З.. В тази връзка следва да се има предвид, че не съществува равенство между различните по степен и характер трайни увреждания. За част от хората с трайни увреждания придвижването на собствен ход не създава затруднения, поради което те се нуждаят в по-малка степен от преференции при паркирането, отколкото лицата със затруднения в придвижването. Затова именно към последните следва да бъдат насочени мерките за преференциално паркиране, тъй като тази категория - хора със затруднения в придвижването, се нуждаят в по-голяма степен от преференциално паркиране в сравнение с останалите хора с трайни увреждания. Не е налице и дискриминация спрямо посочените лица. За да е налице "пряка дискриминация на едно лице на основата на увреждане" по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на З. е необходимо единствено и само лицето, което е третирано по-неблагоприятно, да притежава признака "увреждане", докато другото лице, с което е поставено в сравними сходни обстоятелства и е третирано по-благоприятно, да не притежава този признак "увреждане". Причината за това нееднакво третиране да е именно наличието на този признак у дискриминираното лице. Т.е. за да е осъществена пряка дискриминация по признак "увреждане" по отношение на жалбоподателя е необходимо той да е поставен в по-неблагоприятно положение в сравнение с лица, които не са увредени. Ако се сравняват, както е в настоящия случай, лица, които попадат в категорията "хора с трайни увреждания" и когато едното от тях е поставено в по-неблагоприятно положение в сравнение с другото, независимо от степента им на увреждане или степента на ТНР, нееднаквото третиране не би могло да бъде на основата на признак "увреждане", защото този признак е налице и при двете сравнявани лица. Тези мотиви са възприети от ВАС, който със свое решение № 4818 от 29.04.2015г. по адм. дело № 8901/2014г., VII-мо отд-е е потвърдил посоченото решение на АССГ.

От изложеното следва, че е неоснователно оплакването на жалбоподателя, че чл. 91 от НОДТСО поставя ограничителни и дискриминационни критерии спрямо хората с увреждания, респ. че процесната заповед е дискриминационна като издадена на това основание.

Самият жалбоподател се определя като лице с увреждане по чл. 91, т.2 от Наредбата и не твърди, че отговаря на другите критерии в посочената разпоредба. Този критерий определя за правоимащи лица с III-ти и по-висок функционален клас на сърдечна недостатъчност И с определени над 90 % /деветдесет процента/ трайно намалена работоспособност или вид и степен на увреждане, определени от Д., ТЕЛК и НЕЛК. В подкрепа на твърдението си прилага ЕР на ТЕЛК от 09.09.2003г. със срок на ТНР без чужда помощ до 01.09.2006г. Към датата на постановяване на процесната заповед, както и към днешна дата жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства, че страда от такова заболяване, както и каква е оценката на неговата работоспособност,

дадена от компетентните органи съгласно Наредбата за медицинската експертиза. Поради това и само на това основание съдът приема жалбата за неоснователна.

С оглед пълнота и доколкото административният орган е обсъдил посоченото ЕР на ТЕЛК, съдът счита, че същото не обосновава заболяване на жалбоподателя, което да попада в посочения критерий. В ЕР на ТЕЛК по Общи заболявания № 3298/143 от 09.09.2003г. е посочено, че жалбоподателят страда от артериална хипертония II от среднотежка степен трудно контролираща се медикаментозно с определени 40 % съгласно част IV, раздел 6, т.2 от Приложение № 1 към чл.58, ал.1 от Наредба за медицинската експертиза на работоспособността(НМЕР-отм.) - **ОТПРАВНИ ТОЧКИ ЗА ОЦЕНКА НА ТРАЙНО НАМАЛЕНАТА РАБОТОСПОСОБНОСТ В ПРОЦЕНТИ.** Общият процент на ТНР е определен съобразно т. III от Приложение №2 към същата наредба на 94,2%. С така посоченото ЕР на ТЕЛК жалбоподателят не съответства на критерия по чл.91, т.2 от НОДТСО, защото няма III-ти и по-висок функционален клас на сърдечна недостатъчност, а II от среднотежка степен. Действително на него му е определен над 90 % /деветдесет процента/ трайно намалена работоспособност, но изискванията по този критерий са кумулативни, видно от употребеният съюз „и“. Жалбоподателят покрива втората част от критерия, но не покрива първата, поради което правилно административният орган е приел, че не съответства на този критерий. Предвид изложеното оспорената в настоящото производство заповед № СО 15 РД 08-304/13.02.2015г. на Кмета на Столична община следва да бъде потвърдена като законосъобразна, а жалбата срещу нея – отхвърлена.

Предвид изхода на процеса и направеното от ответника искане за присъждане на разноските по производството, такива следва да му бъдат присъдени в размер на 300 лева за юрисконсултско възнаграждение. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че такива не му се дължат, защото не е представен списък на разноските по чл. 80 от ГПК. Представянето на списък за разноските е процесуална предпоставка за присъждането им по реда на [чл. 248 ГПК](#) вр. с [чл. 144 АПК](#) в хипотезата на искане за изменение на съдебния акт в частта му за разноските, като при липсата на представен списък на разноските разпоредбата на [чл. 80, предл. 2 ГПК](#) лишава страната единствено от възможността да поиска изменение на акта в тази част- т. 8 от ТР № 6/06.11.2013 по т.д. № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС. Липсата на списък на разноските не е основание за неприсъждането им при своевременно направено искане от страна на ответника. За него не съществува задължение за представяне на списък по [чл. 80 ГПК](#) за разноски, касаещи единствено юрисконсултско възнаграждение, което се присъжда в законовоопределен размер. В този смисъл определение № 10248 ОТ 06.10.2015 Г. ПО АДМ. Д. № 10453/2015 Г., I ОТД. НА ВАС.

Водим от горното, Административен съд – София-град, II отделение, 41 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. С. А. – Г. срещу заповед № СО 15 РД 08-304/13.02.2015г. на кмета на СО като неоснователна.

ОСЪЖДА Я. С. А. – Г. от [населено място] да заплати на Столична община сумата в размер на 300 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД на РЕПУБЛИКА Б. с касационна жалба в четиринадесет дневен срок от получаване от страните на препис от него.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: